

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 019407 20 Kž 7
Sarajevo, 29.12.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudaca: Emir Neradin - predsjednik vijeća, te Slavko Marić i Sonja Radošević - članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Živane Roić, u kaznenom predmetu protiv optuženih H. B. i K. C., zbog kaznenog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja ranije navedenih optuženika i osobnim žalbama optuženih, izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 K 019407 20 K od 11.05.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.12.2020. godine u nazočnosti federalne tužiteljice Nermine Mutevelić, optuženih H. B. i K. C. i njihovih branitelja, advokata T. R. i A. G., te sudskog tumača za arapski jezik S. H., donio je slijedeće:

R J E Š E N J E

Žalbe branitelja optuženih H. B. i K. C. se uvažavaju, ukida se presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 K 019407 20 K od 11.05.2020. godine, pa se predmet prvostupanjskom sudu vraća na ponovno suđenje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 K 019407 20 K od 11.05.2020. godine optuženi H. B. i K. C. su oglašeni krivim za kazneno djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i pojedinačno osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po 15 (petnaest) godina. U izrečenu kaznu optuženima je, primjenom odredbe člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 30.07.2019. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Dalje je istom presudom optuženima H. B. i K. C., na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, izrečena sigurnosna mjera oduzimanje predmeta, pa je od optuženih (kao predmet kojim je kazneno djelo počinjeno) oduzet nož na prijeklop marke „B...“. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBH) optuženi su oslobođeni dužnosti da sudu naknade troškove predmetnog kaznenog postupka.

Ovu presudu su pravovremeno izjavljenim žalbama osobno osporili optuženi H. B. i K. C. te njihovi branitelji, advokati T. R. i A. G., oba iz T. U žalbama optuženih nisu navedeni

žalbeni osnovi. Iz sadržaja predmetnih žalbi proizlazi da su iste izjavljene zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Oba optuženika predlažu da se njihove žalbe uvažavaju, a optuženi K. C. traži da sud prema njemu bude pravedan. Žalba branitelja optuženog K. C. je izjavljena zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, zbog povrede Kaznenog zakona, te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, dok je branitelj optuženog H. B. u žalbi istakao da prvostupanjsku presudu osporava i zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. Oba branitelja su u svojim žalbama predložili da sud nakon njihovog uvažavanja pobijanu presudu ukine i predmet prvostupanjskom sudu vrati na ponovno suđenje, odnosno da se osporena presuda preinači na način da se njihovim branjenicima izrekne blaža kazna od one iz pobijane presude.

U svom podnesku broj: T03 0 KTŽ 0083015 20 od 20.10.2020. godine federalna tužiteljica je predložila da se žalbe branitelja oba optuženika odbiju kao neosnovane.

Na sjednici vijeća, koja je pred ovom sudom održana sukladno odredbi člana 319. ZKP FBiH, federalna tužiteljica, te branitelji optuženih H. B. i K. C., su u svemu ostali kod navoda i prijedloga iz prethodno navedenih pismenih podnesaka.

Optuženi su izjavili da u svemu prihvaćaju izlaganje svojih branitelja.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda, potom po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH povrijeđen Kazneni zakon, nakon toga je odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

Oba branitelja u žalbama ukazuju na postojanje bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) ZKP FBiH. Tako branitelj optuženog H. B. u žalbi određeno navodi da je izreka osporene presude nerazumljiva ... „jer ne sadrži precizne opise saizvršilačke radnje“ ... njegovog branjenika, da prvostupanjski sud za saučiniteljsku radnju ovog optuženika koristi neodređene termine kao što su „zajedničke istovrsne napadačke radnje“ i „zajednički napad“ pri čemu je ostalo nejasno ... „koja je konkretno izvršilačka radnja optuženog H. B.“, te da bi iz ovakve izreke, ... „obzirom na sredstvo izvršenja, jedan nož, proizlazilo da prvooptuženi i drugooptuženi naizmjenično ubadaju oštećenog, predavajući ovaj jedan nož naizmjenično jedan drugom, što je teško zamisliva situacija.“ Na postojanje ranije navedene bitne povrede je ukazano i žalbom branitelja optuženog K. C. Ovaj branitelj u žalbi tako ističe da se iz navoda sadržanih u izreci prvostupanjske presude - „Nasrnuli na istog, svjesni da ga zajedničkim djelovanjem lišavaju života, što su obojica htjeli, tako što su ga savladali i na taj način zajedničkim istovrsnim napadačkim radnjama na odlučujući način doprinijeli njegovom usmrćivanju“ - ne vidi saučiniteljska radnja njegovog branjenika, odnosno šta je uopće tko od optuženih poduzeo i u čemu se ogleda njihovo navodno saučiniteljstvo, da ovako danim opisom nije konkretizirano kako su optuženi nasrnuli na oštećenog, na koji način su ga savladali i koje napadačke radnje su poduzeli.

Ovi žalbeni prigovori dovode u pitanje zakonitost osporene presude.

Kod analize prethodno istaknutih žalbenih navoda valja poći od toga da činjenični opis svakog pojedinog kaznenog djela za koje se tereti konkretni optuženik mora biti jasan, potpun i određen. Ovo važi kako za činjeničnu osnovu optužnice tako isto i za izreku presude kojom je predmetni optužni akt riješen. Vezano za prethodno iznesenu ocjenu valja ukazati i na sadržaj odredbe člana 300. stav 1. točka a) ZKP FBiH, koja propisuje da će u presudi kojom se optuženi oglašava krivim sud izreći za koje kazneno djelo optuženika oglašava krivim uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja kaznenog djela, kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe Kaznenog zakona. Ako opis optuženikovih radnji ne slijedi zahtjeve iz citirane odredbe to u pravilu za posljedicu ima nerazumljivosti izreke presude što je uvijek bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) ZKP FBiH. U konkretnom slučaju optuženi H. B. i K. C. su pobijanom presudom oglašeni krivim za kazneno djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH. Ovo implicira da opis radnji u odnosu na optužene, pored činjenica i okolnosti iz kojih bi proizlazilo predmetno kazneno djelo, treba sadržavati i činjenice i okolnosti iz kojih je vidljiv njihov saučiniteljski odnos.

U izreci osporene presude radnje ranije navedenih optuženika su u relevantnom dijelu opisane na slijedeći način ... „gdje su, nakon izvjesnog vremena, a tokom prepirke oko novca kojeg su potraživali od oštećenog B., nasrnuli na istog, svjesni da ga zajedničkim djelovanjem lišavaju života, što su obojica htjeli, tako što su ga savladali i na taj način zajedničkim istovrsnim napadačkim radnjama na odlučujući način doprinijeli njegovom usmrćivanju, pa su u sklopu zajedničkog napada, upotrebom noža na preklop, oštrice dužine ... cm, nanijeli oštećenom deset ubodnih rana i to“ ... Iz ovako uopćenih činjeničnih navoda koji su sadržani u sintagmama „zajedničke istovrsne napadačke radnje“ i „zajednički napad“ doista nije vidljivo kako su to optuženi kritične prilike nasrnuli na oštećenog i kako su ga savladali (na što je ukazano žalbom branitelja optuženog K. C.), odnosno koje saučiniteljske radnje su od strane optuženih u inkriminiranom događaju poduzete prema oštećenom (ova žalbena tvrdnja je iznesena u žalbama branitelja oba optuženika). U ovom kontekstu se opravdanim pokazuje i žalbeni prigovor branitelja optuženog H. B. o nelogičnosti činjeničnog navoda da su optuženi, koristeći jedan nož na preklop kao sredstvo izvršenja predmetnog kaznenog djela, tim istim nožem oštećenom zadali ukupno deset udaraca i tim udarcima mu nanijeli isto toliko ubodina po čitavom tijelu. Dodatno treba istaći da u izreci osporene presude nije preciziran način na koji optuženi poduzimaju ranije navedene zajedničke radnje, a takva konkretizacija je, s obzirom na njihovu specifičnost (optuženi po navodima iz predmetne izreke koriste samo jedan nož), bila neophodna iz razloga da bi se za svakog optuženika ponaosob moglo odrediti koje saučiniteljske radnje je u kritičnom događaju poduzeo.

Za ukazati je također da izreka pobijane presude, pored prethodno istaknutih nedostataka, sadrži i nedostatak koji se ogleda u kontradiktornosti oblika saučiniteljske radnje s kojom optuženi čine kazneno djelo za koje su tom presudom oglašeni krivim. Naime, iz činjeničnih navoda da optuženi zajedničkim djelovanjem lišavaju života oštećenog (koji navodi su, kako je to već pojašnjeno, ostali bez dovoljne individualizacije), proizlazi da se radi o zajedničkom počinjenju djela od strane optuženih (čine radnju iz bića djela, što je saučiniteljstvo u užem smislu), dok je u daljnjim činjeničnim navodima sadržana tvrdnja da

optuženi zajedničkim istovrsnim napadačkim radnjama na odlučujući način doprinose oštećenikovu usmrćenju, što je, jer poduzimaju radnju koja je izvan bića djela, saučiniteljstvo u širem smislu.

Kako, dakle, iz izreke pobijane presude nije vidljiv način na koji su optuženi kritične prilike nasrnuli na oštećenog i kako su ga savladali, odnosno koje saučiniteljske radnje su od strane optuženih u inkriminiranom događaju poduzete prema oštećenom, da postoji određena nelogičnost u činjeničnim navodima po kojima su optuženi koristeći jedan nož na preklop zajednički oštećenom zadali ukupno deset udaraca i nanijeli isto toliko ubodina po čitavom tijelu, da u izreci osporene presude nije preciziran način na koji optuženi poduzimaju ranije navedene zajedničke radnje, a takva konkretizacija je, s obzirom na njihovu specifičnost (po navodima iz izreke presude optuženi koriste samo jedan nož), bila neophodna iz razloga da bi se za svakog optuženika ponaosob moglo odrediti koje saučiniteljske radnje je u kritičnom događaju poduzeo, te da izreka pobijane presude, pored prethodno istaknutih nedostataka, sadrži i nedostatak vezan za kontradiktornost u određivanju oblika saučiniteljske radnje s kojom su optuženi počinili kazneno djelo za koje su tom presudom oglašeni krivim, ta izreka se pokazuje nerazumljivom, što predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) ZKP FBiH, a na što je opravdano ukazano u žalbama branitelja oba optuženika.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je odlučiti kao u izreci, uvažiti žalbe branitelja optuženih, osporenu presudu prvostupanjskog suda ukinuti i predmet tom sudu vratiti na ponovno suđenje, a sve na osnovu odredbe člana 330. stav 1. točka a) ZKP FBiH.

Žalbe optuženih su izjavljene samo zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Kako je pobijana presuda ukinuta iz razloga jer je ovaj sud našao da je osporena presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) ZKP FBiH, to ovako koncipirane žalbe oba optuženika od strane ovoga suda nisu ni ispitivane.

Pri ponovnom odlučivanju prvenstveno će se otkloniti bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju je ukazano u ovom rješenju, na glavnom pretresu će se u skladu s odredbom člana 331a. stav 4. ZKP FBiH preuzeti dokazi izvedeni u postupku koji je prethodio donošenju ukinute presude, po potrebi će se izvesti i drugi dokazi, nakon čega će prvostupanjski sud izvršiti njihovu savjesnu i brižljivu ocjenu i donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Živana Roić, s.r.

Predsjednik vijeća
Emir Neradin, s.r.